

Курс розрахований на студентів III—IV курсів, які вже володіють певною сумою знань з фахових дисциплін, тому семантичний бік проблеми для них вже не буде абракадаброю.

Випускник КНЕУ повинен досконало володіти фаховою термінологією, блискуче знати українську літературну мову, щоб у майбутньому стати активним учасником термінотворчого процесу, бо відомо, що цей процес є свідомим. Зараз ми є свідками стихійного виникнення термінів, тому дуже важливо зробити його цілеспрямованим, зберегти національну своєрідність української термінології, зупинити лавину іншомовних запозичень, заповнити лакуни, які ще існують в економічній терміносистемі. А для цього йому необхідна наукова база, якою і стане курс загального термінознавства, прочитаний фахівцями мовознавчої кафедри.

Й. Ю. Кунатенко, ст. викладач
кафедри іноземних мов факультету маркетингу

НАВЧАННЯ ЧИТАННЮ ЯК ВИДУ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Читання іноземною мовою як комунікативне уміння та засіб спілкування є, поряд з усним мовленням, важливим видом мовленнєвої діяльності та найбільш поширеним способом іншомовної комунікації, яким студенти мають оволодіти згідно з вимогами програми з іноземної мови та Державного стандарту з іноземних мов для отримання ступеня бакалавра.

В історичному плані читання виникло пізніше за усне мовлення і стало важливим засобом спілкування та пізнання. Завдяки читанню, яке робить доступною будь-яку інформацію, передається досвід людства, нагромаджений у найрізноманітніших сферах трудової, творчої, соціально-культурної діяльності. Уміння читати дає можливість користуватися іншомовною літературою для пошуку інформації за фахом, задоволення своїх читацьких чи творчих інтересів, удосконалення умінь усного мовлення. Читання сприяє кращому засвоєнню мовного матеріалу студентами, розширює їх знання, розвиває логіку, інтелект, пізнавальні інтереси. Інформація, отримана з текстів, як правило, стимулює самостійність мислення, спонукає до ініціативного мовлення, у якому відображаються суб'єктивні погляди студентів, їхні інтереси і життєва позиція.

Слід зазначити, що читання сьогодні, по суті, найбільш реальною формою використання іншомовної компетенції. Так, відповідно до Державного освітнього стандарту, рівень навченості студентів в читанні вищий в порівнянні з іншими видами мовленнєвої діяльності, оскільки: його можна удосконалювати самостійно, воно має велику освітню і соціокультурну значимість, є найважливішою змістовною базою для комунікативної усно-мовної діяльності студента.

Навчальний посібник для позааудиторного читання з англійської мови, укладений колективом авторів кафедри, призначений не тільки для удосконалення уміння читання (переглядового, ознайомлювального та вивчаючого) науково-популярної, економічної та фахової літератури для одержання інформації, але й активізації усного мовлення.

Для мотивації читацької діяльності студентів та розв'язання освітніх і виховних завдань, які ставляться перед іноземною мовою як навчальним предметом, під час добору текстів для читання, велика увага приділялась характеру текстів, їх пізнавальній цінності, науковості, інформативності та якості. Проте, на мій погляд, пряма відповідність текстів для домашнього читання з тематикою основного курсу посібника не забезпечує належного успіху в досягненні поставлених цілей. Часто такі тексти сприймаються студентом як ілюстративний матеріал для вивчення тієї або іншої теми.

У методиці виділяють два підходи до контролю уміння читання:

- ◆ Контроль як засіб перевірки розуміння інформації, закладеної в тексті;

- ◆ Контроль-обговорення як засіб розвитку усного мовлення на основі змісту тексту.

Для контролю повноти розуміння студентами прочитаного тексту пропонуються вправи такого характеру: знайти в тексті відповідну інформацію; пояснити значення відповідних словосполучень або фраз відповідно до контексту; відповісти на запитання щодо основного змісту тексту та його деталей; визначити, чи відповідає ствердження основному змісту тексту; знайти в тексті відповідні терміни до визначень; виконати тест множинного вибору; виконати переклад (повний або частковий); виділити і сформулювати головну думку, скласти план і коротко передати основний зміст тексту.